

Орган ректорату Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту

Homo legens homo est

23 березня 2009 року, уже втретє, у Світлиці свої нові видання презентував Видавничий дім «Києво-Могилянська академія». Організаторами цього заходу, окрім Світлиці та Видавничого дому КМА, були: Інститут суспільних досліджень (Дніпропетровськ) та Центр досліджень визвольного руху (Львів). Безпосередньо знайомили гостей з книгами директор ВД КМА Віра Соловйова, заступник директора Галузевогоержавного архіву СБУ Сергій Кокін, професор НУ «Києво-Могилянська академія» Лариса Масенко, науковець Інституту історії НАНУ Тарас Чухліб та директор Інституту суспільних досліджень Володимир Панченко, останній, до речі, випускник електрофаку ДНІТу.

Серед десятків книг найбільшу увагу привернув двотомник вибраних творів Юрія Шевельова, найвидатнішого українського гуманітарія ХХ століття. За результатами Десятого всеукраїнського рейтингу «Книжка року-2008» саме двотомник Ю. Шевельова визнаний кращою книгою минулого року та отримав Гран-прі. Головним же «персонажем» дійства був збірник «Радянські органи державної безпеки у 1939 – червні 1941 р.: Документи ГДА СБУ». Це видання, що побачило світ за кілька днів до презентації, містить понад 500 документів, більшість яких друкуються вперше. До того ж ця презентація була першою в Україні! Книга у півтори тисячі сторінок є третім томом серії

«Архіви СБУ: більше не таємно». Перший том «Архіви окупації. 1941–1944 р.» та другий «Голодомор 1932–1933 років в Україні: документи і матеріали» свого часу зацікавили громадськість та фахівців. Усі три томи вийшли накладом у тисячу примірників.

У цій серії готуються до друку томи четвертий «Великий терор в Україні. Куркульська операція 1937–1938 рр.» та п'ятий – «Портрет епохи: двадцятье століття у кінофотодокументах».

До Сергія Кокіна та Віри Соловйової було багато запитань і запрошень до Світлиці з новими, дешевшими книгами.

Окрім імпрез із солідними книжками та не менш солідними столичними візитерами, у Світлиці бувають і гості без преси та телевізії, яких вона не уникає, а, навпаки, цінує їх і радіє їм.

Дощової холодної п'ятниці, ще й тринадцятого березня, гостила у Світлиці Дарина Захарець, учениця шостого класу із Дніпро-дзержинська. За згодою Дарини подаємо нижче, з незначними правками, її розуміння та відчуття Світлиці:

«...Коли я завітала до Світлиці, то відчула тепло. Так було цікаво, що аж вистрибувало серце. Рубелі, глечики, інші речі мають свою

таємницю і долю, а на кожному фото, у кожному погляді читаються радість, страх чи тривога. Пляшки з червоними маячками такі схожі на козаків, що йдуть попід горою, а «гарбузова сім'я» нагадала вірш: «Ходить гарбуз по городу, питається свого роду: ой, чи живі, чи здорові, всі родичі гарбузові?...» ...Прощаючись, я підходила до кожного експоната і низько вклонялася. Довго пам'ятати цей день, бо наче побачила своїх пращурів...»

А заголовок з латині перекладається так: «Той, хто читає, той і є людиною».

Григорій Іващенко

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СЕМІНАР КАФЕДРИ

На кафедрі «Економічна теорія» з початку другого семестра 2009 року розпочав роботу науково-методичний семінар, в якому беруть участь усі викладачі кафедри. У процесі дискутування висвітлюються актуальні наукові проблеми, а саме: тема професора А. А. Покотілова «Про формування змістовних характеристик соціально-економічних відносин в умовах цивілізацій», доцент Г. А. Клочко «Трансформація соціальної політики в сучасних умовах», асистента Г. М. Головиної «Диверсифікація джерел енергопостачання – запорука енергетичної безпеки».

У роботі семінара обговорюється також методика викладання дисциплін кафедри, методичні розробки з виконання практичних та семінарських занять, тестові завдання до іспитів та заліків.

Окрім того, у роботі семінара беруть участь аспіранти та здобувачі. Так, здобувач Т. О. Ковальчук у березні зробила доповідь за темою дисертації «Тенденції соціально-економічних відносин в умовах

формування сучасного ринкового господарства», що викликало бурхливе обговорення проблеми. У результаті були отримані змістовні зауваження та пропозиції з виконання дисертаційної роботи.

Наукове направлення семінара дало змогу підготувати колективну монографію «Формування фінансових активів інституційних одиниць та правові засади захисту конкуренції в умовах сучасного розвитку (теоретичні та методологічні аспекти)». В її написанні брали участь професор А. А. Покотілов, доцент Н. В. Мирошник, ст. викладач Н. В. Радіонова, викладач металургійної академії А. О. Виприцький.

Наступне засідання науково-методичного семінара відбулося 2 квітня 2009 року. Усі бажаючі взяли участь в обговоренні теми «Про формування змістовних характеристик соціально-економічних відносин в умовах цивілізацій» (доповідав проф. А. А. Покотілов).

Н. В. Мирошник

Региональный научно-практический журнал «Новости науки Приднепровья» (серия «Инженерные дисциплины») зарегистрирован в ВАК и готов предоставить свои страницы для публикации научных статей соискателей кандидатских и докторских диссертаций. Учредителями журнала являются Днепропетровская государственная медицинская академия, Приднепровская государственная академия строительства и архитектуры и рекламное-издательское агентство «Днепр-VAL». Главный редактор – ректор ПГАСиА д-р. техн. наук, проф. В. И. Большаков.

За справками обращайтесь в рекламное-издательское агентство «Днепр-VAL» по телефону 35-80-80.

ЛЕГЕНДИ ДІПТУ

Перші академіки ДІПТУ

Із перших днів існування нашого університету (ДІПТ) його керівники поставили собі за мету створити вищий навчальний заклад вищого ґатунку. Це можна було зробити тільки за наявності висококваліфікованих викладачів. Практика перших років роботи діптівського колективу показала, що в умовах, коли тільки в Дніпропетровську було утворено п'ять нових вищих технічних навчальних закладів, сподіватися на залучення вчених із інших навчальних закладів СРСР – це справа марна. Потрібно було якнайшвидше розпочати підготовку власних кадрів вчених. У молдах ВНЗ Дніпропетровська запроваджували аспірантуру, активізували свою науково-дослідну роботу технічні кафедри, що дало змогу готувати та захищати кандидатські та докторські дисертації.

Але в ДІПТі розуміли, що наукова робота та підготовка науково-педагогічних кадрів залежать насамперед від кваліфікації наукового керівництва. Тільки крупний вчений був у змозі дати сильний першій поштовх науковій діяльності усього колективу. Особливо важливим для молодих науковців було слово вченого про перспективність та необхідність розробки тієї чи іншої теми. Це біда багатьох, коли в перші роки науково-педагогічної діяльності вузівських працівників намагались охопити усі найдрібніші деталі навчального процесу, у науковій роботі виконує безліч різних дрібних завдань, освоює численну поточну науково-технічну літературу, але при цьому не може визначити основне – стрижень своєї, особистої, наукової діяльності. Неабияке значення мав вплив особистого прикладу вченого на студентське, аспірантське, викладацьке оточення. Саме завдяки таким корифеям інші навчаються самовідданості в науковій діяльності, широті мислення, творчому відношенню до роботи.

Безумовно, найвідомішим і найавторитетнішим вченим Дніпропетровська в 1920 – 1930 роках був професор гірничого інституту, а з 1929 року академік Української Академії Наук Олександр Миколайович Динник. Його по праву називають батьком вітчизняної школи в галузі теорії пружності.

Олександр Миколайович у тридцять років одночасно працював у гірничому, металургійному інститутах, університеті. Наукова школа О. М. Динника об'єднала вчених і інших вищих навчальних закладів. Під його керівництвом вивчалися і теоретично узагальнювались процеси поведінки різних споруд, мета-

Петро Михайл
Супруненко

локонструкцій, стійкість та коливання пластин, мембран, оболонки, шахтних канатів, вивчали особливості гірничого тиску, механіка рухомих агрегатів.

Виходячи із цього кожен керівник вищого навчального закладу Дніпропетровська намагався залучити академіка на будь-яку посаду на умовах сумісництва. Олександр Миколайович очолював науково-педагогічні колективи кафедр не тільки в гірничому, але і в металургійному інституті, університеті. Мріяли про це і в транспортному інституті.

У 1935 році заступник начальника ДІПТУ М. В. Винокуров зустрівся із академіком О. М. Динником. М. В. Винокуров добре розумів, що молодим, амбітним аспірантам, асистентам потрібно слово авторитетного вченого, який би схвалив обраний напрямок наукового дослідження, тому він запропонував академіку О. М. Диннику стати науковим керівником дисертантів ДІПТУ та консультантом з проектування лабораторії механіки. Домовились, що оклад становитиме 700 карбованців на місяць. Кандидати наук, у тому числі і М. В. Винокуров, розраховували на висококваліфіковану допомогу у підготовці докторських дисертацій.

Недовго попрацював на цій посаді в ДІПТі академік, тому що фінансисти категорично заявили, що «Така посада штатною відомістю не передбачена». Але головне те, що за цей час М. В. Винокуров та В. А. Лазарян разом із академіком О. М. Динником чітко визначилися із напрямком фундаментальних докторських робіт. Завдяки науковій консультації академіка лабораторія механіки настільки збагатилась не тільки обладнанням, але головне – науково обґрунтованим

Олександр Миколайович
Динник

спектром різних методик досліджень, що вже через рік, у листопаді 1936 року, у наказі по інституту оголошувалась подяка за «винахідливу, інтенсивну роботу з обладнання механічної лабораторії» завідувачу лабораторії Б. С. Локшину, механіку Є. С. Батраку.

У ті часи в ДІПТі, як і в багатьох інших інститутах, не було посади заступника директора (проректора) з наукової роботи.

У ДІПТі виникла думка про розширення функцій начальника науково-дослідного сектору з тим, щоб він був не тільки адміністратором, організатором науково-дослідної діяльності колективу, але й перебрав на себе обов'язки наукового керівника усіх науковців.

Було вирішено на таку посаду шукати авторитетного вченого-механіка. Такою кандидатурою став академік Петро Михайлович Супруненко.

Він мав великий досвід практичної роботи на залізниці. З 1919 року після закінчення Київського політехнічного Петро Михайлович до 1927 року працював провідним спеціалістом служби тяги в управлінні Південно-Західної залізниці. Одночасно викладав у політехнічному інституті. Наукові роботи П. М. Супруненка привернули увагу вітчизняних вчених. У 1929 році його запросили працювати в Кабінет транспортної механіки Академії Наук, який він очолював до 1938 року. Наукові інтереси Петра Михайловича зосереджувались в галузі динаміки рухомого залізничного складу.

Ось чому у вересні 1935 року начальником інституту Н. М. Федіченко почав переговори з академіком П. М. Супруненком про те, щоб він очолив не тільки науково-дослідний сектор, але й став керівником науково-дослідної роботи колективу

ДІПТУ, тобто взяв на себе ту роботу, яку розпочав академік О. М. Динник. Академік В. М. Супруненко дав згоду. Він у жовтні 1936 року привітав В. Лазаряна із тим, що кваліфікаційна комісія Наркомату транспорту СРСР надала йому офіційне посвідчення кандидата наук. Не гаючи часу, академік призначив В. А. Лазаряна своїм заступником. Так склався союз двох вчених. Співкування, обмін думками, спільне обговорювання результатів експериментів багато додало до виконання В. А. Лазаряном докторської дисертації. Коли академік В. М. Супруненко очолював науково-дослідний сектор ДІПТУ, він не залишав свою основну посаду в Києві. До Дніпропетровська приїздив часто. Разом із В. А. Лазаряном аналізував зроблене колективом, заслуговував керівників кафедр, давав слушні поради. Але фактично повсякденна робота лягла на плечі В. А. Лазаряна. Через рік усім стало зрозуміло, що Всеволод Арутюнович у змозі бути керівником наукової діяльності колективу ДІПТУ. Тому 4 вересня 1937 року начальником науково-дослідного сектору став В. А. Лазарян.

Проте у В. А. Лазаряна в процесі спілкування із відомими вченими виникло багато власних ідей, розробка яких потребувала багато часу. Ось чому він перед новим 1938–1939 навчальним роком залишив посаду начальника науково-дослідного сектору. Попередні теоретичні висновки, які ґрунтувались на власних рішеннях та працях академіків М. С. Жуковського, О. М. Динника, М. В. Винокурова, А. М. Голицького-Цвірка, М. М. Протодіяконова, дозволили йому починаючи із 1938 року в лабораторних умовах розпочати дослідження режиму руху поїздів. У 1940 році він захистив докторську дисертацію, а після війни, з 1946 року, В. А. Лазарян перейшов до широкомасштабних експериментальних досліджень «у натурі» – безпосередньо на діючих поїздах.

Але з тих довоєнних часів у ДІПТі назавжди залишилось розуміння того, що на посаді керівника усього наукового колективу повинен бути авторитетний вчений. Це стало в ДІПТі традицією і в післявоєнні роки, коли на посаді проректора з наукової роботи працювали такі відомі вчені, як професор Б. В. Яковлев, академік М. Г. Бондар, професор О. М. Савчук.

Творческая личность

Вышли в свет сборники поэтических произведений «Реквием по мечте» и «Вам, живым...» заведующего кафедрой экономической теории, доктора экономических наук, доктора транспорта, профессора, академика Международной академии транспорта Анатолия Антоновича Покотилова. Его литературный псевдоним Антон Рыбаков.

Удивительно, как человек, большую часть времени посвящающий науке, находит время и для творчества. «Стихи пишу и днем, и ночью, — дома, на работе, в транспорте, причем никогда их не правлю, а печатаю в первоначальном виде», — рассказывает Анатолий Покотилон.

«Каждый из нас, — пишет автор в обращении к читателю, — всегда находится на перекрестках мечты, непосредственно отражающих познание Добра и Зла. Как с перекрестка увидеть дорогу Добра? Как превратить свидания с Добром в Вечность?»

Автор ищет ответ на эти вопросы. По его мнению, нет более правдивого голоса, чем любовь. Любовь — это поиск абсолютно-

го совершенства, воплощенного в конкретном человеке.

Антон Рыбаков — зрелый поэт, автор гражданской, пейзажной, философской и любовной лирики. Умудренный жизненным опытом, он передает читателю свое понимание событий. В его архиве более тысячи стихов.

Есть уверенность, что каждый, кто возьмет в руки томик Рыбакова, найдет что-то близкое и понятное для себя.

*Лариса Марценюк,
фото автора*

История вышивки крестом

Всеми нами любимая вышивка крестом, так же как и другие виды рукоделия, имеет свою историю. Нет точных сведений о том, где и когда появилась вышивка вообще и когда вышивка крестом выделилась в отдельный вид рукоделия. Оригинальных вышивок, датированных ранее XII века, почти не осталось. Но изображения одежды и предметов интерьера свидетельствуют о том, что вышивка появилась намного раньше. В разных странах узоры отличались по стилю и используемым цветам. В них отражались национальный колорит и собственное видение красоты каждого народа.

В Западной Европе вышивка состояла в основном из библейских сюжетов и текстов, сочетающих различные техники выполнения.

На Востоке вышивками традиционно украшали домашнюю утварь — ковры, накидки, вьючные мешки. Отличительной особенностью восточных вышивок является многообразие применяемых цветов и сложность орнамента.

Великий шелковый путь способствовал распространению вышивки в Европе. С XVIII века она входит в жизнь всех слоев населения.

Каждая вышивка крестом имела свое назначение. Вышивка

крестом на рубашках располагалась на местах соприкосновения тела человека с внешним миром (т.е. по вороту, рукам, подолу) и играла роль оберега.

Существует несколько видов вышивки крестом, среди которых наиболее распространены является односторонний простой полный крест, дающий по лицевой стороне изделия крестики, а по изнаночной — вертикальные или горизонтальные стежки. Каждый крестик выполняется двумя перекрещивающимися диагональными стежками, при этом нижние стежки кладутся слева направо, а верхние — справа налево. Только при соблюдении этого правила вышивка получится аккуратной.

МИР ТРАНСПОРТА

Монорельс на человеческой тяге развлекает пассажиров

Странная конструкция: обтекаемые коконы подвешены к «небесной дорожке» и приводятся в движение силой своих пассажиров. Да кому будет охота крутить педали в такой капсуле?! Но за этим в Новую Зеландию прилетают тысячи людей. Они, впрочем, полагают, что играют. А вот создатель необычной системы уверен — они испытывают прототип транспорта будущего.

Над проработкой деталей этого проекта изобретатель Джеффри Барнетт трудился шесть лет. Он посчитал, что наибольший эффект от велосипедного привода можно получить, только если снизить до минимума сопротивление движению. И если велосипеды в обтекаемых коконах уже известны, Джеффри добавил к ним еще одну важную составляющую — монорельс.

Жесткие колеса и стальной путь — пара, дающая минимальное сопротивление качению. По идее на такой дороге можно развивать большую скорость, затрачивая минимум усилий. А если такой монорельс еще и замкнуть в кольцо — на нем можно и гонки устраивать.

Вход-выход через удобную дверь. Капсулы обладают небольшой площадью поперечного сечения, так что затраты седока на преодоление аэродинамического сопротивления — невелики.

Разумеется, дьявол — в деталях. Потому на создание оптимальной конструкции монорельса и вагончиков к нему у Барнетта ушло столько времени.

И что из этого вышло?

Отправляемся в центр развлечения Aggroventures, расположенный в пределах всемирно известного тематического парка Agrodome, что находится непо-

далеку от новозеландского города Роторуа.

Особых ограничений на «вождение» нет. Главное, чтобы рост ваш был больше 1,4 метра. Так что 9-10-летние ребята могут стать водителями этой капсулы.

Называется она Shweeb. В основе — два 200-метровых подвесных пути. Закольцованных, бегущих бок о бок на высотах от двух до четырех метров и порой переплетающих свои траектории. Под этими дорогами располагаются прозрачные капсулы вместимостью один пассажир. Он же — водитель и он же — двигатель.

Вращая педали изо всех сил, «пилот» этого подвесного велика может разогнаться до 45 километров в час.

На данный момент рекорд 600-метровой гонки на Shweeb составляет 58,2 секунды. Его установил некий новозеландский юноша. Есть еще несколько человек, которым удалось пройти данную дистанцию быстрее минуты или за минуту с несколькими секундами.

Почему 600 метров? Просто три круга — это стандартное «предложение» аттракциона своим клиентам, желающих попробовать силы в необычном спорте. Но за отдельную плату можно заказать и 1000-метровый заезд.

Автор этой системы транспорта умалчивает о многих проблемах. Например, об организации движения капсул на стрелках, преодолении существенных перепадов высот, если рельеф города не слишком плоский, способах оплаты и приспособленности таких капсул к сильной жаре, либо, напротив, морозу. Но идея заслуживает внимания, не так ли?

С вышивкой на «ты»

У студентки первого курса факультета «УПП» Насти Коломоец не то что бы необычное, но достаточно редкое для нынешней молодежи увлечение — девушка в свободное время вышивает.

«На одну работу уходит от одного до трех месяцев, — рассказывает она. — Чтобы вышивка получилась красивая и долговечная, я читаю много специальной литературы по этому вопросу, но моим главным наставником и критиком является моя тетя Наталья, которая много лет увлекается вышивкой и даже

организовывала выставку своих работ в Запорожье».

Основные сюжеты Настинных работ — растительный и животный мир, а одно из ее любимых детищ — силуэт танцующей пары, выполненный в черно-белых тонах.

Изо дня в день Настя повышает свое мастерство, мечтает организовать собственную выставку, а пока в ближайших планах — участие в студенческом конкурсе работ, выполненных своими руками.

*Лариса Марценюк,
фото автора*

Курить – здоров'ю вредить!

Ни одно высокое наслаждение не совместимо ни с табаком, ни с алкоголем, нужными только для того, чтобы убивать время да глушить заботы

(Б. Шоу)

Почти все курильщики считают курение привычкой, полагая, что бросить курить очень легко, что это только вопрос волевого усилия. Это неверно по двум причинам. Во-первых, привычки иногда очень трудно изменить. Привычка, как говорится, вторая натура. Во-вторых, курение это не просто привычка, а также определенная форма наркотической зависимости.

Согласно данным Всемирной организации здравоохранения (ВОЗ) болезни, связанные с курением, уносят жизнь одного человека каждые 6 секунд, убивая в среднем 5,4 млн человек в год.

Курение более чем привычка. Табак содержит никотин, один из сильнейших известных ядов, который в хозяйстве используется как инсектицид. Все те формы потребления табака, которые стали популярными среди населения, способствуют попаданию никотина в кровь. После проникновения сигаретного дыма в легкие никотин попадает в мозг уже через семь секунд. При выкуривании пачки сигарет человек поглощает смертельную дозу никотина. Но так как пачка выкуривается не сразу, у человека вырабатывается некоторая устойчивость к этому яду.

Одна выкуренная сигарета увеличивает пульс на двадцать ударов в минуту, поднимает давление на несколько десятков миллиметров, понижает температуру кожи. Эти изменения держатся около получаса. Таким образом в течение дня сердце постоянно получает дополнительную нагрузку, которая со временем приводит к заболеванию.

Прежде всего надо отметить, что курение приводит к развитию трех основных заболеваний с летальным исходом: рак легких, хронический бронхит и эмфизема, коронарная болезнь.

На примере тех стран, в которых курение стало массовой привычкой, уже давно известна следующая статистика: табак является причиной смертности от рака легких в 90 % всех случаев, от бронхита и эмфиземы – 75 % и от болезни сердца – 25 %. Курильщики выглядят старше своих лет, кожа у них желтая (особенно у женщин), они кашляют, ходят медленно, чаще болеют. Доподлинно известно, что 25 % заядлых курильщиков покинут этот мир преждевременно. В среднем жизнь укорачивается на 10–15 лет.

Состав табачного дыма

Табачный дым содержит в своем составе аргон, метан и цианистый водород. Курильщики не осознают пагубного воздействия окиси углерода, которая, связываясь с гемоглобином, приводит к повышению уровня карбоксигемоглобина, который может превысить соответствующий уровень по сравнению с некурящими в 15 раз. Таким образом, сокращается объем гемоглобина, доставляющего кислород. Представляется угрожающим нижеследующий перечень возможных агентов, придающих сигаретному дыму опасный характер: ацетальдегид, ацетон, аммиак, бензол, бутиламин, диметиламин, ДДТ, этиламин, формальдегид, сероводород, гидрохинон, метиловый спирт, метиламин, соединения никеля и пиридин. Всего в табачном дыме было найдено более 4 тысячи продуктов горения, и ни один из них не содействует укреплению здоровья. В табаке также содержится радиоактивное олово и радиоактивный полоний-210, о наличии которых производители табака узнали еще 40 лет назад, но от потребителей эту информацию утаили.

Очень опасно пассивное курение. Риск сердечных приступов с летальным исходом на 91 % выше для женщин, которые регулярно находятся среди курящих, вдыхая дым сигарет, и на 58 % для тех, кто время от времени вынужден проводить время среди курящих. Мало кто из курящих родителей задумывался о том, на какое расстояние распространяется губительное действие сигареты. Так вот знайте, что в радиусе пяти метров от курильщика воздух заражен высокотоксичными веществами, вредными для здоровья. Тем не менее, многие родители даже браврируют: пусть, мол, привыкают. И ребенок привыкает. Сначала только к пассивному курению... Вывод: курение приносит огромный вред не только самому курильщику, но и его жене, детям, знакомым. **Уважаемые курильщики, пожалуйста своих близких, они из-за Вас подвергнутся серьезному риску потерять здоровье!**

Курильщики отравляют атмосферу и порядочных людей, которые беспомощны против них

(Гете)

Бытующее мнение, что курение якобы успокаивает нервы, – это иллюзия. Надо отметить, что заядлому курильщику доставляют удовольствие только пять сигарет в день, остальные – дань привычке.

В молодежной среде сильно распространено суждение, что курение – признак независимости и мужественности. К курению приобщаются, чтобы не отстать от более разбитных, более модных и современных друзей. На самом деле курение говорит о слабой культуре, о том, что молодые люди не имеют серьезных принципов, не знают, что хорошо в жизни, а что плохо. Здесь хоро-

Датой рождения табака можно считать 1492 год, когда Колумб открыл Америку. Затем табак попал в Европу. У нас табак появился в начале XVII века. Длительный период времени курение табака преследовалось в соответствии с Царскими указами: виновных секли, а застав за курением повторно, отправляли в ссылку. Царь Алексей Романов в 1649 году издал указ, по которому было велено попытаться всех, у кого будет найден табак, бить кнутом до тех пор, пока виновный не признается, где достал «бесовское зелье», а уличенным в продаже табака велено «резать носы» и ссылать на дальние поселения. В России курение стало насаждаться при Петре I.

Началом эпидемии курения считаются 20-е годы прошлого столетия. Длительное время в США и некоторых других странах сигареты выдавали бесплатно каждому солдату для поддержания его воинского духа. Привычка к курению быстро распространилась и на мирное население. Этому способствовала хорошо организованная реклама «удовольствия» от курения.

Возникает закономерный вопрос, почему никто из производителей табачной продукции не пишет на своих упаковках настоящую правду о смертельной угрозе здоровью и жизни потребителя данной продукции (лукавое «Минздрав предупреждает» выглядит просто нелепо и смешно), тем самым лишая его не только перспективы прожить полноценную и здоровую жизнь, но и, в конце концов, способствуя вымиранию и вырождению нации. Общество же должно видеть своих граждан здоровыми и работоспособными. В борьбе против курения нужны общие усилия всех и каждого.

Владислав Мямлин
(Из газеты "Здравая мысль")

Украина находится на втором месте в мире по количеству курильщиков – в нашей стране на одного человека приходится свыше 2 500 выкуренных сигарет в год, или 7 ежедневно.

Если человек выкуривает 20 сигарет в день, то он получает такую же дозу облучения, как при ежедневном рентгеновском облучении.

Несмотря на то, что курение табака является сильной привычкой, миллионом людей удалось бросить курить. В Великобритании, например, за последние 15 лет число курильщиков сократилось на 10 млн человек. Это означает, что в этой стране каждый день бросают курить почти 2 000 человек!

Очень интересен возможный экономический эффект от того, что человек мог бы не курить и правильно распорядиться сэкономленными средствами.

Если человек стал курить в возрасте 18 лет, то к 60 годам у него будет стаж 42 года. Если принять, что курильщик в среднем тратит на сигареты 3 грн в день, то за год его расходы составят 3 x 365 = 1095 грн. За 42 года – 1095 x 42 = 46990 грн. Но если он вместо того, чтобы тратить на курение, будет экономленные деньги каждый год относить в банк под 15 % годовых и тем самым пополнять свой счет, то к шестидесяти годам его счёт в банке составит более 2,5 млн грн. А это больше 30 тыс. грн одних только процентов в месяц. Хорошая добавка к пенсии, не правда ли? А вдобавок еще и сохранное здоровье.